

DE BALANS

De balans portretteert artsen en hun drukke leven. Hoe combineren zij werk en privé? Heeft u hierover zelf een verhaal dat het vertellen waard is? Mail dan naar redactie@medischcontact.nl.

Arthur Niggebrugge: traumachirurg in MCH-Bronovo, schrijver van de thriller *De grote heelmeeester*, runde twaalf jaar lang de Leidse daklozenopvang de Schuilplaats. Het volgen van zijn passies geeft hem energie.

‘Niks doen is geen optie’

BOEK

De afgelopen 3,5 jaar heb ik aan een roman gewerkt, die begin maart is verschenen. 's Avonds, 's nachts en in het weekend. Als je iets met passie doet, dan tel je de uren niet en wordt inspanning vanzelf ontspanning. De vraag is niet waar ik de tijd vandaan haal om te schrijven, maar eerder wanneer ik ermee stop. Een voordeel is: ik kijk geen tv, het boeit me gewoon niet. Gemiddeld kijkt de Nederlander 4 à 5 uur tv per dag en als je die tijd ergens anders in steekt, ben je daar al snel goed in. Tijdsinvestering is een keuze en omdat ik makkelijk ergens warm voor loop, ben ik altijd wel met een project bezig. Voordat ik deze roman schreef, opereerde ik bijvoorbeeld in mijn vakanties in Ghana en mijn vrouw en ik hebben twaalf jaar lang een daklozenopvang in Leiden gerund, die recentelijk helaas zelf dakloos is geworden. Nu mijn boek is gepubliceerd, denk ik alweer: wat zal ik nu eens aanpakken? Niks doen is geen optie, want ik verveel me snel en ben het liefst ergens gepassioneerd mee bezig.

WERK

Ik heb een uur of zeven slaap nodig om me prettig te voelen. Ik sta om kwart over zes op en ben om een uur of half zeven weer thuis, tenminste als ik geen dienst heb. Hoeveel uur ik precies per week werk weet ik niet, maar het zullen er vast wel zestig zijn. Maar voor deze passie geldt hetzelfde: ik vind het vak nog steeds geweldig! Helaas wordt een groter deel administratie en dat neemt toch iets van de vreugde weg. Ik voel me vooral senang op de poli of op de ok. Daarnaast hebben we net een fusie achter de rug die grote impact heeft gehad op de werkvloer. Het Bronovo en het MCH hadden ieder een heel eigen cultuur en het aanpassen ging me niet altijd makkelijk af. Gelukkig heeft de fusie ook voordelen. Zo kan ik mij steeds verder specialiseren in mijn vak.

GEZIN

We hebben drie kinderen, allen geboren tijdens mijn opleiding. Dat was een opleiding oude stijl: tachtig uur per week. 'Mama, waarom woont papa op het ziekenhuis?', vroeg mijn 4-jarige zoon eens. Ik heb een onvermoeibare vrouw, die naast haar werk altijd voor de kinderen heeft gezorgd. De summiere tijd dat ik thuis was, was altijd qualitytime. We hebben een zeer hecht gezin en altijd genoeg tijd voor elkaar vrijgemaakt.

BALANS?

Stel je voor dat ik het mij zou kunnen permitteren om minder te gaan werken en meer te schrijven. Eén dag minder werken is dan genoeg. Ik moet wel héél veel boeken verkopen om mij die luxe te kunnen veroorloven, maar schrijven is leuk genoeg om die tijd mee te vullen. **EN**

Leeftijd: 54

Aantal uren betaald werk:
zeker 60

Soort werk: traumachirurg in
MCH-Bronovo

Gezinssituatie: getrouwd met
Annemieke en vader van drie
kinderen